

**[Formanden.]**

at de af den hidtidige arbejds- og socialminister varetagne beskæftigelsesmæssige anliggender, herunder arbejds-markedskommissionen og anlægsudvalget, fra 1. november 1953 overføres til minister uden portefuille Jens Otto Krag, og

at udnævne fra 1. november 1953 at regne arbejds- og socialminister Johan Niels Alexander Strøm til socialminister og minister uden portefuille Jens Otto Krag til økonomi- og arbejdsminister med bibeholdelse af de under ministeren tidligere henlagte opgaver vedrørende udenrigshandel og økonomisk samordning.

Hvilket jeg herved tillader mig at anmode hr. formanden om at ville meddele folketinget.

*Hans Hedtoft.*

/ M. Elkær-Hansen.

Folketingets formand.“

I skrivelse af 24. d. m. anmoder indenrigs- og boligministeren om, at der må blive foretaget valg af 2 medlemmer til tilsynsrådet for statens sindssygehospitaller for perioden indtil 31. december 1956 i stedet for tidligere medlem af landstinget, fru Lisbet Hindsgaul, der ikke er indvalgt i folketinget, og landbrugsminister Smørum, der har ønsket at udtræde af tilsynsrådet.

I henhold til grundlovens § 52, jfr. lov nr. 95 af 4. april 1928 om revisionen af statsregnskabet, som denne er ændret ved lov om ændringer i lovgivningen om folketingets valg af medlemmer til visse kommissioner og nævn m. v., vil der være at foretage valg af 1 statsrevisor med stedfortræder for regnskabsåret 1952—53 i stedet for A. M. Hansen, der har nedlagt sit hverv fra 30. september d. å. at regne.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Tholstrup, for at han kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

**Tholstrup:** Det drejer sig om et lovforslag om bortfald af omsætningsskatten på motor-køretøjer.

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om bortfald*

*af omsætningsafgiften af motor-køretøjer.* Dette lovforslag er parallelt med et lignende lovforslag, som jeg forelagde den 12. november i fjor, jeg henviser til folketingstidende sp. 866 og 1104.

Danmark kan rose sig af at have den højeste omsætningsskat ved køb af et nyt motor-køretøj, opimod 5 gange så meget som Sverige og opimod 10 gange så meget som Tyskland og Norge. Omsætningsskatten stammer fra en tid, da automobilet blev betragtet som luksus, hvad det for såvidt også er i dag for nogle mennesker, men da det antal biler, der udelukkende anvendes til luksusformål, er uhyre ringe i forhold til det store antal, der anvendes til nødvendige formål, er det en forkert betragtning, der ligger til grund for at opkræve omsætningsskat.

Bilen er et transportmiddel, og enhver fordyrelse af transporten betyder fordyrelse af leveomkostningerne. Her rammer man i særlig grad den del af befolkningen, som bor afsides. Jo mere tyndt befolket en egn er, altså jo større afstandene er, des større andel må disse mennesker betale af transportudgifterne. Dette er i forvejen en tung belastning for disse mennesker, men det bliver jo dobbelt tungt, når man påligner dem transportudgifterne ved de mange forskellige motorafgifter.

Et af vor tids problemer er affolkningen af landdistrikterne. En af grundene hertil er, at leveomkostningerne der er uforholdsmæssig stærkt fordyrede, først og fremmest ved de mere kostbare transporter af gods og mennesker.

At et automobil ikke længere kan betragtes som et luksuskøretøj, understreges ikke alene af, at arbejderne i andre lande i større og større udstrækning kører i egen bil, men også af de tal, man kan læse af statistikken, som viser, at vi har ca. 150 000 personbiler i Danmark, men at vi kun har halvt så mange mennesker, der tjener over 15 000 kr. om året, hvilket vil sige, at halvdelen af personbilerne, altså 75 000, ejes af folk med under 15 000 kr. i årlig indtægt, og da der i kategorien af indtægter på mellem 10 000 og 15 000 kr. kun ligger ca. 160 000 personer — tallet er fra 1951 — vil det sige, at adskillige titusinder af bilejere ligger med indtægter på 10 000—12 000 kr. Bilen er for dem et